

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Osijeku
Osijek, Zagrebačka 2

Poslovni broj: P-191/2025-31

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Osijeku, po sucu Željku Jakšiću, u pravnoj stvari tužitelja JUPITER EUROPA j.d.o.o., OIB: 60790446339, Zagreb, Šenoina ulica 3, kojeg zastupa zakonski zastupnik Hrvoje Šimić, protiv tuženika Addiko Bank d.d., OIB: 14036333877, Zagreb, Slavenska avenija 6, kojeg zastupa Hrvoje Matić, OIB: 42148932429, odvjetnik u Zagrebu, Petrova 182, uz sudjelovanje umješaača na strani tuženika B2 IMPACT d.o.o., OIB: 32235033898, Zagreb, Radnička cesta 41, i umješaača na strani tužitelja Hoselito Lončarić iz Josipovca, Osječka 117A, OIB: 97480536412 radi utvrđenja ništetnosti (vps 774,02 EUR), nakon glavne i javne rasprave zaključene 7. rujna 2026., u nazočnosti zakonskog zastupnika tužitelja i punomoćnika tuženika, a u odsutnosti umješaača, na ročištu za objavu sudske odluke održanom 25. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

1. Utvrđuje se da je ništetan Ugovor o nenamjenskom kreditu s depozitom broj 5014043044-200104339171/2008 od 14. svibnja 2008., koji su sklopili Slavenska banka d.d. Osijek OIB: 23501189286, Osijek, Kapucinska Ulica 29 kao Banka/kreditor i Lončarić Hoselito iz Josipovca, Osječka 117A, OIB: 97480536412 kao korisnik kredita na iznos 110.000,00 HRK.

2. Nalaže se Tuženiku Addiko Bank d.d. OIB: 14036333877, Zagreb, Slavenska avenija 6 u roku od osam dana platiti tužitelju JUPITER EUROPA j.d.o.o. OIB: 60790446339, Zagreb, Šenoina ulica 3, iznos od 773,98 EUR uvećano za zakonske zatezane kamate po stopi od u visini eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena do 1. kolovoza 2015. godine te od 1. kolovoza 2015. godine po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena do 01. siječnja 2023. godine, a od 01. siječnja 2023. godine uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena

od 07.08.2008. pa do isplate na iznos 25,95 EUR

od 10.09.2008. pa do isplate na iznos 26,54 EUR

od 08.11.2008. pa do isplate na iznos 26,54 EUR

od 16.12.2008. pa do isplate na iznos 51,27 EUR

od 11.02.2009. pa do isplate na iznos 26,54 EUR
od 11.03.2009. pa do isplate na iznos 26,54 EUR
od 15.04.2009. pa do isplate na iznos 26,54 EUR
od 19.05.2009. pa do isplate na iznos 26,54 EUR
od 19.05.2009. pa do isplate na iznos 29,18 EUR
od 13.08.2009. pa do isplate na iznos 26,54 EUR
od 08.09.2009. pa do isplate na iznos 66,36 EUR
od 20.11.2009. pa do isplate na iznos 9,29 EUR
od 29.11.2009. pa do isplate na iznos 26,54 EUR
od 11.12.2009. pa do isplate na iznos 63,71 EUR
od 02.03.2010. pa do isplate na iznos 80,96 EUR
od 11.06.2010. pa do isplate na iznos 54,42 EUR
od 18.08.2010. pa do isplate na iznos 6,64 EUR
od 10.11.2012. pa do isplate na iznos 3,98 EUR
od 23.07.2013. pa do isplate na iznos 169,90 EUR, sve u roku od 15 dana.

3. Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d. OIB: 14036333877, Zagreb Slavonska avenija 6 u roku od osam dana platiti tužitelju JUPITER EUROPA j.d.o.o. Zagreb, Šenoina ulica 3, OIB:60790446339 trošak u iznosu od 556,00 EUR uvećano za zakonske zatezane kamate po stopi uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena u roku od 15 dana.

4. Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadom parničnog troška u iznosu od 60,00 EUR.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka u bitnome navodi kako su Slavonska banka d.d. i Hoselito Lončarić 14. svibnja 2008., sklopili Ugovor o nenamjenskom kreditu s depozitom br. 5014043044-200104339171/2008 u iznosu od 110.000,00 kn te kako je tuženik pravni sljednik Slavonska banka d.d.

1.1. Nadalje, tužitelj i Hoselito Lončarić sklopili su Ugovor o cesiji broj HAAB 015 od 30. travnja 2025., kojim Hoselito Lončarić ustupa ovdje tužitelju 1/10 novčane tražbine sa osnove restitucije na temelju ništetnosti-radi stjecanja bez pravnog osnova po Ugovoru o nenamjenskom kreditu s depozitom br. 5014043044-200104339171/2008 od 14. svibnja 2008., odnosno njegovih odredbi koje ima prema ovdje tuženiku.

1.2. Dalje tužitelj navodi kako iz sadržaja čl. 4. predmetnog Ugovora o nenamjenskom kreditu proizlazi kako je ugovorena promjenjivost kamatne stope, a iz sadržaja Ugovora nije razvidan promjenjivi parametar, struktura kamatne stope, način usklađivanja s ugovorenim promjenjivim parametrom, trenutak kada se vrši usklađivanje, vrijednost promjenjivog parametra koja se uzima prilikom usklađivanja te referentna razdoblja na koja će se usklađivanja odnositi pa, s obzirom na činjenicu kako nije određen način određenja promjenjive kamatne stope, što je suprotno članku 269. stavak 2. i članku 272. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima, činidba je neodređena i neodrediva te je predmetni Ugovor ništetan po članku 270. i članku 322. Zakona o obveznim odnosima. Nadalje, tužitelj navodi kako promjenjiva kamata i valutna klauzula koju su suugovaratelji predmetnog Ugovora o kreditu ugovorili predstavlja neodređenu i neodredivu činidbu iz kojeg razloga je ugovor ništetan. Navodi kako je s obzirom na činjenicu kako je ugovor ništetan, došlo do stjecanja bez osnove.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka u bitnome navodi kako tužitelj nije aktivno legitimiran u predmetnom postupku, odnosno kako Ugovor o ustupu/prijenosu tražbine prema tuženiku nema učinka, s obzirom na činjenicu kako "dužnik" iz predmetnog Ugovora nema dugovanje prema korisniku kredita niti po jednom osnovu.

2.1. Nadalje, tuženik u cijelosti osporava tužbeni zahtjev, odnosno isti ne spori kako je njegov pravni prednik 14. svibnja 2008., s korisnikom kredita sklopio Ugovor o nenamjenskom kreditu s depozitom br. 5014043044-200104339171/2008., međutim tužitelj pogrešno smatra kako je isti ništetan, odnosno tuženik navodi kako Zakon o obveznim odnosima (Narodne novine broj: 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022., 145/2023., 155/2023., dalje ZOO), Razlikuje nišetnost pravnog posla od nišetnosti pojedinih odredbi te se poziva na članak 324. Zakona o obveznim odnosima.

2.2. Nadalje tuženik se poziva na članak 1021. ZOO i navodi kako je mogućnost opstojnosti ugovora osnovni kriterij kod određivanja bitnih sastojaka ugovora te kako je pogrešan stav tužitelja kako bi zbog nišetnosti naknadnih povećanja kamatne stope bio ništetan cijeli ugovor o kreditu, a iz razloga jer isti može opstati i bez tog dijela promjenjivosti koji je utvrđen nišetnim.

2.3. Dalje tuženik ističe prigovor zastare, kao i činjenicu kako je predmetni Ugovor o kreditu ugovor s promjenjivom kamatnom stopom, a promjene kamatnih stopa u HRK kreditima nisu bile takve da bi uzrokovale značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu korisnika kredita.

2.4. Tuženik se također poziva na članke 173., 175. i 176. Zakona o bankama koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja predmetnog Ugovora, odnosno navodi kako treba ocjenjivati je li korisnik kredita koristio pravna sredstva kojima je mogao odmah i bez odgode banci reklamirati njezino postupanje ili zahtijevati izmjenu ili raskid ugovora zbog promijenjenih okolnosti.

2.5. Nadalje, tuženik u cijelosti osporava visinu tužbenog zahtjeva te također prigovara i postavljenom zahtjevu za plaćanjem kamatne stope od dana plaćanja svakog pojedinog mjesečnog iznosa pa do isplate.

3. Podneskom od 6. listopada 2025., B2 KAPITAL d.o.o./B2 IMPACT obavijestio je sud kako je stekao tražbinu po ovdje spornom ugovoru i to ustupom tražbine od ranijeg vjerovnika, ovdje tuženika, na temelju Ugovora o ustupu tražbina sklopljenog 7. rujna 2016., te predlaže da sud dopusti njegovo miješanje u ovom postupku i to na strani tuženika.

4. Podneskom od 10. listopada 2025., tužitelj tvrdi kako u točki IV.1 tužbe da iz sadržaja članka 4. Ugovor o nenamjenskom kreditu s depozitom br 5014043044-200104339171/2008 od 14. svibnja 2008., proizlazi da je ugovorena promjenjivost kamatne stope, u točki IV.3 tužbe da nije određen način određenja promjenjive kamatne stope što je suprotno članku 269. stavak 2. i članku 272. stavak 1. ZOO, činidba je neodređena i neodrediva radi čega je Ugovor o nenamjenskom kreditu s depozitom br 5014043044-200104339171/2008 od 14. svibnja 2008., ništetan po članku 270. i 322. ZOO. Nadalje navodi da je povodom poziva Trgovačkog suda u Pazinu broj P-199/2025-13 od 5. rujna 2025., je sukladno članku 429.c Zakona o parničnom postupku (("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05,

2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, u daljnjem tekstu: ZPP), pribavio pisani iskaz svjedoka Dubravka Tominić koja je predložena kao svjedok i u ovosudnom postupku koje je zaprimio 9. listopada 2025.

4.1. Tužitelj predlaže da tuženik prizna kao nespornu činjenicu da odredbe članka 4. članka 4. Ugovor o nenamjenskom kreditu s depozitom br 5014043044-200104339171/2008 od 14. svibnja 2008., proizlazi da je ugovorena promjenjivost kamatne stope. Ističe kako je od 10. listopada 2025., u posjedu Zahtjeva za naplatu bjanko zadužnice OV-7034/08 od 31. siječnja 2012., preslike bjanko zadužnice OV-7034/08, te zahtjeva za povećanje naplatu bjanko zadužnice OV-7034/08 od 09. ožujka 2013., čime dokazuje navode iz točke VI. 4. i 5. tužbe da je korisnik kredita LONČARIĆ HOSELITO znao ili mogao znati, a nije znao da bi ugovor o kreditu bio ništetan, podmirivao je obveze po Ugovoru o kreditu kako je prezentirao tuženik Addiko Bank d.d. /prednik Slavonska banka d.d. Osijek ovdje Kreditor jer je predao zadužnicu kojom daje suglasnost da se radi naplate tražbine određenoga vjerovnika zaplijene svi računi koje ima kod banaka te da se novac s tih računa, u skladu s njegovom izjavom sadržanom u toj ispravi, izravno isplaćuje vjerovniku da bi izbjegao prisilnu naplatu. Ne protivi se sudjelovanju umješača na strani tuženika.

5. Rješenjem poslovni broj: P-191/2025-8 od 23. listopada 2025., sud je prihvatio sudjelovanje umješača u ovom postupku, u skladu sa člankom 206. i 207. ZPP-a.

6. Nadalje, umješač na strani tuženika B2 KAPITAL d.o.o. podneskom od 27. listopada 2025., ističe prigovor mjesne nenadležnosti, jer odredba čl. 13. Ugovora o nenamjenskom kreditu s depozitom broj: 5014043044-200104339171/2008 od 14.05.2008. (dalje u tekstu Ugovor o kreditu), sadrži sporazum o mjesnoj nadležnosti suda u Osijeku. Međutim, tužitelj očito nije stranka tog ugovora, ugovor na istoga nije prenesen niti s istim ima bilo kakve povezanosti. Prema tome, smatra kako se u konkretnom slučaju mjesna nadležnost treba odrediti sukladno odredbi čl. 48. st. 1. ZPP-a. Stoga, predlaže da se naslovni sud primjenom odredbe članka 20. ZPP proglasi mjesno nenadležnim te predmet ustupi na rješavanje Trgovačkom sudu u Zagrebu kao mjesno nadležnom sudu prema sjedištu tuženika. Nadalje navodi kako je tužba, prije svega, nedopuštena te tužitelj nema apsolutno nikakve povezanosti s predmetnim ugovorom o kreditu niti s bilo kojom od ugovornih strana. Tužitelj nema pravni interes u ovom postupku te je tužba nedopuštena sukladno odredbi članka 187. st. 2. ZPP.

7. Podneskom od 16. studenog 2025., tužitelj navodi kako je u posjedu Zapisnika Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-323/2024-1 od 13. studenog 2025, na kojom je iskaz dao svjedok Ante Blažević u parnici radi utvrđenja ništetnosti Ugovora o kratkoročnom kreditu s valutnom klauzulom broj 3207272301 broj partije 3786107936 od 09. listopada 2001., koji su sklopili Zagrebačka banka d.d. OIB:92963223473, Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10 kao Banka/kreditor i ETNA TRADING, d.o.o. OIB: 51288910778, Podstrana, Ulica Ratnih Žrtava 7, kao Korisnik kredita te pobliže interpretira njegov iskaz.

8. Podneskom od 6. travnja 2026., umješač na strani tužitelja Hoselito Lončarić je dao izjavu o miješanju budući je predmet ovog postupka utvrđenje ništetnosti Ugovora o nenamjenskom kreditu s depozitom broj: 5014043044-200104339171/2008 od 14. svibnja 2008. godine koji su sklopili Slavonska banka d.d. Osijek kako

banka/kreditor i o kao korisnik kredita, te je sud rješenjem poslovni broj: P-191/2025-18 od 10. travnja 2026., prihvatio sudjelovanje umješaača.

9. Podneskom od 27. kolovoza 2026. umješaač na strani tuženika obavještava sud da je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu od 1. srpnja 2026., rješenjem poslovni broj: Tt-26/22595 trgovačko društvo B2 Kapital d.o.o. Zagreb pripojeno trgovačkom društvu Veraltis Asset Menagement d.o.o., Zagreb, kao i da je društvo preuzimatelj promijenilo tvrtku u B2 Impact d.o.o, sa sjedištem u Zagrebu.

10. U dokaznom dijelu postupka sud je izvršio uvid u Ugovor o nenamjenskom kreditu s depozitom br. 504043044-20010433917/2008. sklopljen između Slavonska banka d.d. Osijek i Hoselita Lončarića od 14. svibnja 2008., (str. 16-22 spisa), Ugovor o cesiji sklopljen između Hoselita Lončarića i tužitelja od 30. travnja 2025., (str. 23-24 spisa), specifikaciju uplata tuženika (str. 25 spisa), obavijest o ukupno plaćenju glavnici, redovnoj kamati, zateznoj kamati i troškovima za razdoblje od 1. kolovoza 2008. do 23. listopada 2014., tužitelja na ime Hoselita Lončarića od 21. siječnja 2025., (str. 26-27 spisa), djelomični povijesni izvadak iz sudskog registra za tuženika (str. 28-42 spisa), izvadak iz sudskog registra za tuženika (str. 43-64 spisa), rješenje Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj Tt-09/183-2 od 4. veljače 2009., (str. 65 spisa), rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Tt-09/1533-3 od 27. veljače 2009., (str. 66-68 spisa), presudu Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-6858/16-2 od 21. veljače 2017., (str. 78-80 spisa), , Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ- 1073/2021-6 od 6. srpnja 2021., (str. 81-86 spisa), presudu Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-823/2021-21 od 22. prosinca 2022., (str. 87-98 spisa), presudu Županijskog suda u Varaždinu, Stalne službe u Koprivnici, poslovni broj GŽ-1172/2018-2 od 30. lipnja 2020., (str. 99-105 spisa), presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018., (str. 106-156 spisa), izvod iz zapisnika s prve sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održane 5. ožujka 2004., (str. 157 spisa), presudu Općinskog suda u Splitu, poslovni broj P-1798/19 od 23. travnja 2021., (str. 158-166 spisa), Ugovor o ustupu tražbina sklopljen između Addiko bank d.d. i B2 KAPITAL.o.o. od 7. rujna 2016., (str. 171-178 spisa), izvadak iz poslovnih knjiga B2 KAPITAL d.o.o. od 6. listopada 2025., (str. 179 spisa), zahtjev za naplatu bjanko zadužnice - OV-11157/05 od 31. siječnja 2012., (str. 184-188 spisa) i zahtjev za povećanje duga po običnoj zadužnici OV-11157/07 od 9. ožujka 2013., (str. 189 spisa), iskaz svjedoka Dubravke Tominić (str. 190-194 spisa), Ugovor o kreditu broj 321-53/2025 od 19. svibnja 2005., (str. 196-206 spisa), zapisnik ročišta za glavnu raspravu Trgovačkog suda u Splitu od 13. studenog 2025. (str. 218-221 spisa) Ugovor o kratkoročnom kreditu s valutnom klauzulom od 9. listopada 2001., (str. 222-223 spisa), zapisnik pripremnog ročišta Trgovačkog suda u Zagrebu od 15. listopada 2025. (str. 224-226 spisa) izveo dokaz saslušanjem svjedoka Ivana Mihaljevića (str. 238-240 spisa), je izveo dokaz financijsko knjigovodstvenim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Lidiji Balog na okolnost da li je korisnik kredita platio predniku tuženika odnosno tuženiku ukupno iznos od 58.318,27 kn sa nadnevcima točno popisanim u točki VI. 2. tužbenih navoda te koliko iznosi 1/10 toga iznosa (nalaz i mišljenje vještaka, str. 248-258 spisa), te izvršio uvid u povijesni izvadak iz sudskog registra za društvo Veraltis Asset Menagement d.o.o., Zagreb , (str. 265-269 spisa, 272-276), rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj: Tt-26/22595-2 od 1. srpnja 2026. (str. 270-271 spisa), rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj: Tt-26/23514-2 od 2. srpnja 2026., (str. 277-278 spisa).

10.1. Za napomenuti je da je tužitelj tijekom postupka odustao o predloženog dokaza saslušanjem u svojstvu svjedoka Branke Štinc, Danka Šinke i Snježana Barić-Šelmić.

11. Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka u skladu s odredbom članka 8. ZPP-a, sud je na temelju rezultata provedenog postupka, a imajući u vidu pravila o teretu dokazivanja, utvrdio kako je tužbeni zahtjev tužitelja opisano u izreci presude, osnovan.

12. Nesporno je kako je Hoselito Lončarić sa pravnim prednikom tuženika sklopio Ugovor o nenamjenskom kreditu s depozitom broj: 5014043044-200104339171/2008 od 14. svibnja 2008. godine.

12.1. Nesporno je i kako su tuženik i umješač na strani tuženika 30. travnja 2025., sklopili Ugovor o ustupu tražbina na temelju kojeg Ugovora je na umješača na strani tuženika B2 KAPITAL d.o.o. prenesena tuženikova tražbina iz ovdje spornog Ugovora o nenamjenskom kreditu s depozitom.

13. Sporna je osnova i visina tužbenog zahtjeva, odnosno sporno je, je li predmetni Ugovor o nenamjenskom kreditu s depozitom ništetan, tužitelj je tijekom postupka isticao kako je predmetni Ugovor ništetan iz razloga što nije određen način određenja promjenjive kamatne stope, odnosno iz sadržaja Ugovora nije razvidan promjenjivi parametar, struktura kamatne stope, način usklađivanja s ugovorenim promjenjivim parametrom, trenutak kada se vrši usklađivanje, vrijednost promjenjivog parametra koja se uzima prilikom usklađivanja te referentna razdoblja na koja će se usklađivanje odnositi.

13.1. Sporno je da li je i Ugovor o cesiji sklopljen između Hoselita Lončarića i tužitelja od 30. travnja 2025., ništetan, a kako je to naveo umješač na strani tuženika.

13.2. Sporan je i tijek zateznih kamata, odnosno u slučaju ako se utvrdi kako je ugovor o kreditu ništetan, sporno je je li tuženik bio pošten ili nepošten stjecatelj, kao i aktivna legitimacija, kao i je li osnovan prigovor zastare.

14. U odnosu na istaknuti prigovor ništetnosti Ugovora o cesiji i prigovor promašene aktivne legitimacije, sud je utvrdio kako su navedeni prigovori neosnovani.

14.1 Člankom 80. stavak 1. ZOO-a propisano je kako vjerovnik može ugovorom sklopljenim sa trećim prenijeti na ovoga svoju tražbinu, osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi, ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugog, dok je čl. 84. st. 1. ZOO-a propisano kako primatelj ima prema dužniku ista prava koja je ustupitelj imao prema dužniku do ustupanja.

14.2. Člankom 327. stavak 1. ZOO-a propisano je kako na ništetnost sud pazi po službenoj dužnosti i na nju se može pozivati svaka zainteresirana osoba, dok je člankom 328. istog Zakona propisano kako pravo na isticanje ništetnosti ne gasi se.

14.3. U konkretnom slučaju, odnosno sklapanjem Ugovora o cesiji, na tužitelja su prešla ista prava koja je korisnik kredita imao prema tuženiku pa je tuženikov prigovor nedostatka aktivne legitimacije neosnovan, a i na ništetnost može se pozivati svaka zainteresirana osoba. Ovdje se ne radi o tražbini čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugog. Nadalje, člankom 80. do 89. ZOO-a nije propisano da kako ugovor o cesiji mora biti ovjeren.

14.4. Člankom 322. stavak 1. ZOO-a propisano je kako ugovor koji je protivan

Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan je, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako Zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo. Sud nije utvrdio kako je ovdje sporan Ugovor o cesiji protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva pa iz navedenog proizlazi kako isti nije ništetan.

15. U odnosu na istaknuti prigovor zastare sud je utvrdio kako je isti također neosnovan i to iz razloga što se pravo na isticanje ništetnosti ne gasi a zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz članka 323. st. 1. ZOO-a kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora.

16. U odnosu na istaknuti prigovor mjesne nenadležnosti od strane umješača, isti je neosnovan budući je sporni ugovor sklopljen i ovjeren u Osijeku, dakle na području nadležnosti ovoga suda.

17. Tijekom postupka sud je izvršio uvid u ovdje sporan Ugovor te je utvrdio kako je člankom 2. propisano kako banka odobrava nenamjenski kredit u iznosu od 110.000,00 kn, odnosno kako je uvjet polaganje 10 % depozita u odnosu na iznos odobrenog kredita, o čemu će se sklopiti poseban ugovor, koji je sastavni dio ovog Ugovora. Nadalje, člankom 4. ovdje spornog Ugovora propisano je, između ostalog, kako korisnik kredita izričito prihvaća sve naknadne izmjene visine kamatne stope (ugovorene i zatezne), sukladno izmjenama i dopunama Odluke o kamatnim stopama Banke, koje se smatraju sastavnim dijelom Ugovora, bez posebnog zaključivanja aneksa ovom Ugovoru, što potvrđuje svojim potpisom na ovom Ugovoru.

18. Iz zahtjeva za naplatu bjanko zadužnice -OV-11157/05 od 31. siječnja 2012. i zahtjeva za povećanje duga po običnoj zadužnici OV-11157/07 od 9. ožujka 2013. razvidno je kako je bjanko zadužnica jedan od instrumenata osiguranja po predmetnom Ugovoru o kreditu te kako je ista dostavljena Financijskoj agenciji kako bi se proveo postupak prisilne naplate na računima korisnika kredita Hoselita Lončarića.

19. Na ročištu održanom 2. travnja 2026., svjedok Ivan Mihaljević u svom iskazu u bitnome je naveo da mu, a s obzirom na funkciju koju je obavljao, nisu bili poznati svi ugovori koje je tadašnji njegov poslodavac, a bio je predsjednik uprave Slavonska banka, sklapao sa klijentima, bilo pravnim bilo fizičkim osobama, da su egzistirale tri vrste kredita, potrošački, gotovinski i stambeni krediti, Slavonska banka je donijela određene akte koji su se odnosili na kreditnu politiku banke temeljem kojih akata su onda kreditni odbori koje su činile odgovorne osobe u sektoru poslovanja sa stanovništvom donosili odluke o odobravanju kredita, politika tuženika je bila da kada klijent dođe u banku u svrhu ishođenja bilo kojeg kredita razgovara sa referentom neovisno o kojoj vrsti kredita se radilo, referenti su imali pripremljene obrasce o bitnim uvjetima takvih ugovora, radilo se o šabloniziranim obrascima, svaki referent koji je radio sa klijentom imao je obavezu svakog klijenta upoznati sa bitnim uvjetima kredita, dakle klijent je imao mogućnost predočene mu uvjete proučiti pitati što ga zanima, ukoliko je referent smatrao da klijent zadovoljava druge uvjete da mu se

odobri kredit tada je dokumentaciju slao na kreditni odbor koji je onda donosio konačnu odluku o odobrenju kredita nakon kojeg se klijent pozivao u banku na potpis i ovjeru ugovora s tim što je klijent do potpisa ugovora mogao još uvijek razjašnjavati nešto što mu je eventualno bilo nepoznato ili sporno. U odnosu na odredbu članka 4., predmetnog Ugovora navodi da u istoj nisu konkretizirani parametri niti uvjeti promjene ugovorene kamatne stope, no s obzirom na protek vremena ne može se decidirano izjasniti da li su isti moguće bili definirani nekim posebnim aktom banke, vezano za politike odobravanja kredita i tzv. bankarske propise koje je određivala Hrvatska narodna banka, da je u to vrijeme banka bila dužna upravljati kamatnim rizikom, da se kamatni rizik odnosi na izvore i plasmane, na moguću razliku između kamatnih stopa koja banka plaća drugim vjerovnicima i kamatnih stopa koje banka naplaćuje od korisnika kredita, odnosno to znači usklađenost kamatnih stopa na izvorima sredstva sa kamatnim stopama na sredstva odobrena korisnicima kredita, što znači da se promjenjivošću kamatne stope na kredita upravljalo kamatnim rizikom, a promjenjiva kamatna stopa bila je bitni sastojak takvog ugovora o kreditu.

20. Člankom 322. stavak 1. ZOO-a propisano je kako ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan je, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako Zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo, dok je člankom 323. stavak 1. istog Zakona propisano kako u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takva ugovora, ako to nije moguće, ili ako se narav onoga što je ispunjeno protivi vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako Zakon što drugo ne određuje.

21. Člankom 269. stavak 1. ZOO-a propisano je kako objekt ugovorne obveze je činidba koja se može sastojati u davanju, činjenju, propuštanju ili trpljenju, dok je stavkom 2. istog članka propisano kako činidba mora biti moguća, dopuštena i određena, odnosno određiva.

22. Nadalje, člankom 270. st. 1. ZOO-a propisano je kad je činidba nemoguća, nedopuštena, neodređena ili neodrediva ugovor je ništetan, dok je člankom 272. st. 1. istog Zakona propisano kako je činidba određiva ako ugovor sadrži podatke s pomoću kojih se može odrediti ili su strane ostavile trećoj osobi da ju odredi. Tijekom postupka tužitelj je, a kao što je već i navedeno, isticao kako prilikom sklapanja ugovora o kreditu nije određen način na koji se određuje promjenjiva kamatna stopa pa je iz navedenog razloga činidba neodređena i neodrediva, odnosno ugovor je ništetan.

23. Člankom 247. ZOO-a propisano je kako je ugovor sklopljen kad su se ugovorne strane suglasile o bitnim sastojcima ugovora.

24. Člankom 1022. stavak 2. ZOO-a propisano je kako ugovorom o kreditu utvrđuju se iznos te uvjeti davanja, korištenja i vraćanja kredita.

25. Nakon što je sud proveo dokazni postupak utvrdio je kako je ovdje ništetan člankom 4. Ugovora o kreditu.

25.1. Naime, iz predmetnog ugovora nije razvidno na koji se način određuje promjenjivost kamatne stope, odnosno iz ugovora proizlazi kako korisnik kredita izričito prihvaća sve naknadne izmjene visine kamatne stope i to bez posebnog

zaključivanja aneksa ugovora. Iz naprijed navedenog proizlazi kako činidba nije određena, a također ni određiva te kako se ugovorne strane u ovoj pravnoj stvari nisu suglasile o bitnim sastojcima Ugovora, odnosno člankom 4. Ugovora je ništetan i to iz razloga što je protivan prisilnim propisima, a također je navedena odredba ugovora i nepoštena, tj. protivna moralu društva.

25.2. Sud je također utvrdio kako se u konkretnom slučaju radilo o tipskim ugovorima, što proizlazi iz iskaza svjedoka, a iz navedenog iskaza također proizlazi kako se banka morala zaštititi u slučaju promjene kamatnih stopa na tržištu te kako je ista upravljala kamatnim rizikom ugovaranjem promjenjive kamatne stope.

25.3. Tijekom postupka tuženik se pozivao na članak 324. ZOO-a, a kojim je propisano kako ništetnost neke odredbe ne povlači ništetnost ugovora ako on može opstati bez ništetne odredbe i ako ona nije bila ni uvjet ugovora ni odlučujuća pobuda zbog koje je ugovor sklopljen.

25.4. Sud je mišljenja kako ovdje sporan Ugovor ne može opstati bez ništetne odredbe, a s obzirom na činjenicu kako se istom utvrđuju uvjeti vraćanja kredita, u skladu sa člankom 1022. stavak 2. ZOO-a. Nakon što je utvrdio kako je Ugovor ništetan, sud je izveo dokaz financijsko knjigovodstvenim vještačenjem na okolnost koji iznos je platio korisnik kredita i koliko iznosi 1/10 tog iznosa.

26. U svom nalazu i mišljenju vještak je naveo kako je korisnik kredita Hoselito Lončarić izvršio plaćanja po Ugovor o nenamjenskom kreditu s depozitom broj: 5014043044-200104339171/2008 od 14. svibnja 2008., ukupno 58.318,27 HRK odnosno 7.740,19 EUR, te kako jedna desetina (1/10) ukupno uplaćenog iznosa iznosi 5.8631,84 HRK odnosno 773,98 EUR.

26.1. Na ročištu održanom 7. rujna 2026. vještak je ostao u cijelosti kod svog nalaza i mišljenja, a stranke nisu imale pitanja za vještaka, kao niti primjedbi, što je razvidno uvidom u spis.

26.2. Sud je nalaz i mišljenje vještaka prihvatio, s obzirom na činjenicu kako je isti jasan, nedvosmislen, potpun, obrazložen te sastavljen u skladu s pravilima struke, isti je izrađen na temelju relevantne dokumentacije i podataka dostupnih vještaku, a vještak je svoje zaključke obrazložio na način koji je logičan i u skladu s pravilima struke. Također, sud je prihvatio iskaze svjedoka jer su isti iskazivali jasno, logično i nedvosmisleno, kao i materijalnu dokumentaciju u spisu.

27. Člankom 1111. ZOO-a propisano je kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi, dok je st. 3. istog članka propisano kako obveza vraćanja, odnosno nadoknade vrijednosti nastaje i kad se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala. Kao što je i navedeno, sud je utvrdio kako je ugovor o kreditu ništetan i tuženika obvezao na isplatu ukupnog iznosa od 774,02 EUR i to u odnosu na ukupno uplaćeni iznos na partiju kredita po osnovi glavnice, redovne kamate, zateznih kamata i troškova, iz razloga što u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takva ugovora, u skladu sa člankom 323. stavak 1. i člankom 1111. stavak 1. i 3. ZOO-a.

28. Vezano za tijek zateznih kamata, sud je utvrdio kako iste teku od svake pojedine uplate i to iz razloga što je sud utvrdio kako je tuženik nepošten te ga je obvezao na isplatu od dana stjecanja. Naime, člankom 1115. ZOO-a propisano je

kako kad se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, i to, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva.

29. Sud prilikom donošenja odluke nije uzeo u obzir dostavljene dokaze koji nisu izvedeni u ovome postupku budući da isti nisu u vezi sa predmetnim spornim Ugovorom o kreditu.

30. Odluku o naknadi parničnih troškova sud je donio primjenom odredbi ZPP-a i to članka 151., članka 154. st. 1., članka 155. i članka 164. st. 1. i st. 4., a visina istih odmjereni je prema odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 138/23, u daljnjem tekstu OT) i Uredbe o tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine", broj 50/26).

31. Sud je tužitelju priznao trošak parničnog postupka u ukupnom iznosu od 556,00 EUR, a koji se odnosi na trošak pristupa na 4 ročišta po 24,00 EUR (cijena autobusne karte 12,00 EUR u jednom smjeru), ukupno 96,00 EUR, trošak sudske pristojbe za presudu u iznosu od 60,00 EUR (Tar. br. 1. t. 1.), i trošak na ime izvođenja dokaza vještačenjem u iznosu od 400,00 EUR, sve uvećano za pripadajuće zakonske zatezne kamate.

31.1. Sud je odbio zahtjev za naknadom troška pristojbe za tužbu u iznosu od 60,00 EUR budući da taj trošak nije imao jer navedenu obavezu nije platio.

32. Odluka o zateznim kamatama, koje su tuženiku na dosuđeni iznos troška priznate od dana presuđenja pa do isplate, temelji se na odredbama članka 151. stavak 3. ZPP-a i članka 29. stavak 2. ZOO-a.

33. Slijedom navedenog, riješeno je kao u izreci.

U Osijeku 25. rujna 2026.

Sudac
Željko Jakšić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranka može podnijeti žalbu Visokom Trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana putem ovog suda.

Broj zapisa: **9-3088d-b2b4c**

Kontrolni broj: **0d932-22cb9-3ad20**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.